

У Луцьку відкрилася всеукраїнська художня виставка до ювілею Лесі Українки

У Луцькій галереї мистецтв відкрилася всеукраїнська виставка, присвячена 140-річчю від дня народження Лесі Українки. Захід відбувся за підтримки Міністерства культури. На виставці представлено 150 робіт різних жанрів: графіка, декоративно-прикладне мистецтво, скульптура, живопис. Десята частина всіх творів належить майстрам із Волині.



«Лото-Забаву» розшукує щасливого власника більш як 500 000 грн.

Розіграш «Лото-Забаву», що пройшов 23 лютого 2011 року, визначив переможця тиражу, який купив виграний білет у Рівненській області. Призовий фонд цього тиражу склав більш як 13 000 000 грн. У регіональному представництві оператора державних лотерей «МСЛ» із нетерпінням чекають гравця, який придбав свій білет у м. Дубно, на вул. Д. Галицького, 69. Номер виграного білета — 1083869.

Волинські бандуристки підкорили Італію

Нещодавно з гастролей в Італії повернулися наші волинські артисти — тріо бандуристок «Лелія». Їздили вони за кордон разом зі зразковим ансамблем ЗОШ №25 «Джерельце», наставником якого є Мирослава Войтович-Смирнова. Це вже вдруге бандуристки презентують українську пісню на італійській землі. Враженнями від поїздки, а також своїми творчими планами поділилася керівник колективу «Лелія» Ольга Чуріна.

— Два роки тому побували в Неаполі на фестивалі «Слов'янський базар у Неаполі», — розповідає Ольга. — Відтоді з цим містом дружимо. А цього разу нас запросив виступити з різдвяною програмою президент асоціації «Розмай» Маріо Андреотті. Його дружина-музикант родом із Луцька. Там вона організувала колектив на кшталт нашого Волинського хору, проте, звичайно, менших масштабів і можливостей. Однак спеціалістів із хореографії у них не вистачає, тому й попросили нас привезти танцювальний ансамбль. Минулого разу з нами їздили студенти, а тепер — школярі.

За словами Ольги, в Неаполі на 3,5 мільйона населення припадає мільйон заробітчан. І найбільше серед них українців, які живуть там сім'ями вже багато років. Вони об'єднуються в асоціації, проводять літературно-музичні вечори, різні фестивалі, конкурси — це все під патронатом українського консульства. Одне слово, культурне життя в них налагоджене.

6 січня бандуристки відіграли сольний концерт у місті Помпеї для прихожан греко-католицького храму на запрошення його настоятеля отця Андрія. А ансамбль «Джерель-

це» був учасником міжнародного фестивалю-конкурсу танцювальних колективів, де здобув перше місце. 9 січня відбувся великий різдвяний концерт у Неаполі в театрі «Сан-Фердинандо».

— Зал був переповнений глядачами, в основному — українцями, росіянами, білорусами, — розповідає Ольга. — Щоразу трепетно, зі сльозами на очах наші співвітчизники слухають пісню волинських авторів Галини Рудик і Галини Васіної «Я Господа молю». Кожну українську пісню, колядку слухачі сприймали бурхливими аплодисментами й оваціями. Після концерту до нас підійшов Генеральний консул України в Неаполі Володимир Караченцев, з яким ми також дружимо вже два роки. Він усіх нас запросив до Консульства, передав Борису Клімчуку подяку у письмовій формі, — пані Ольга показує лист, який має віддати голові облдержадміністрації, — за професійний колектив, що приніс промінчик сонця у домівки наших за кордоном.

Артисти, поки були в Італії, встигли відвідати Рим, Ватикан, підкорили вулкан Везувій.

Ольга каже, що Неаполь — єдине місто, яке не люблять самі італійці. Неаполітанці вони називають циганами. Тут трохи брудно, а на вулицях панує хаос. А от Рим, Помпеї, Ватикан вражають своєю величчю та красою.

За час творчої діяльності тріо бандуристок «Лелія», створене у 2004 році при Луцькому районному будинку культури, побувало на гастролях у багатьох країнах.

— Шість років тому відвідали Німеччину з різдвяними концертами, — пригадує Ольга. — Були великі гастролі у Литві на запрошення



Ольга Чуріна, Олена Богдан, Леся Старенкова (зліва направо)

тоді посла України у Литовській республіці Бориса Клімчука. Постійно гастролюємо у Польщі. Минулий Новий рік зустрічали у Москві. Росіяни були вражені, що на такому інструменті як бандура можна грати і класику, і народні пісні, і джаз. Передбачалося, що виступ триватиме 20 хвилин, а він затягнувся до 5-ї ранку. На День Незалежності їздили на запрошення Генерального консульства в Бресті в Білорусь. Завжди публіка нас приймає «на ура».

— Мабуть, через те, що у вас своєрідний репертуар? — перебивають співрозмовницю.

— Так, він у нас багатограний, — каже керівник колективу, — та часто, коли запрошують на концерт,

просять «патріотики». Проте ми працюємо й у інших стилях — українські народні пісні, твори світової класики, пісні сучасних авторів і композиторів. Аранжування творів роблю я сама. Та якщо слова мені не запали глибоко в душу, то такий твір не беру.

— Тобто зміст відіграє першочергове значення?

— Так, — відповідає. — Крім того, багато залежить від обробки. Ми називаємося «Лелія» — як оповідання Лесі Українки. Однак на її слова нічого не співаємо, лише одна пісня була. Просто нікому, і про це кажуть музиканти, не вдається Лесю Українку, скажімо, так, як Шевченка, покласти на музику. Оскільки сам її

вірш уже є повноцінним, щось до-сконаліше з нього зробити важко.

На запитання, наскільки нині за-требуване народно-інструментальне мистецтво й як воно оплачується, Ольга відповіла, що з цим у нас по-гано.

— Якщо в інших областях України процвітають філармонії, то наша ледве дихає: лишилося всього-навсього два колективи — «Контабіле» та «Волинський хор». Адже саме філармонія зазвичай є тим осередком, де організатори займаються рекламою та розкруткою колективів. Двадцять років тому вона гриміла на весь Союз, бо був Василь Зінкевич, тріо Мареничів, Серов, Сандулеса тут починали. Обласна філармонія була ого-го! Ми ж працюємо при районному будинку культури. Сольні оплачувані концерти робимо, але в основному за кордоном. За поліграфію, фотосесії, інколи й за костюми, косметику, ремонт інструментів доводиться платити з власної кишені. Тому для нас творчість не є прибутковою. Ми усі працюємо на основних роботах — я викладаю в училищі культури і мистецтв, колега Леся Старенкова — у музичній школі, наша солістка Олена Богдан — головний економіст у банку. Тому колектив «Лелія» для нас, наче віддушину.

Щодо творчих планів, то бандуристки мріють записати диск і відзняти кліп, аби запустити на телебачення, в Інтернет. Це була б своєрідна реклама. Однак коштів для цього немає. Вірять, що знайдеться меценат, який їх підтримає. Колектив уже має один диск під назвою «Гомін степів». Однак уже два роки вони працюють в оновленому складі, та й репертуар змінився.

Людмила ШИШКО

■ ЮВІЛЕЙ

Волинь відсвяткувала 140 років від дня народження Лесі Українки

Знагоди ювілею у Волинському національному університеті за участю голови облдержадміністрації Бориса Клімчука, голови обласної ради Володимира Войтовича, Луцького міського голови Миколи Романюка пройшла урочиста академія. В актовому залі зібралися студенти, викладачі, творча інтелігенція, науковці, представники духовенства. Захід розпочався з демонстрації кадрів із фільму Миколи Машенка «Іду до тебе» — про постать поетеси.

У вітальному слові Борис Клімчук, який також є головою організаційного комітету з відзначення ювілею поетеси, сказав, що «Леся Українка — окраса та гордість української нації».

— Це була людина виняткової принциповості, духовної краси та мистецького обдарування, жінка з тонкою вразливою душею, — зазначив у своєму виступі Борис Клімчук. — Життя Лесі Українки — це легендарний подвиг в ім'я народу мужньої і мудрої людини, ніжної і нескореної жінки, геніального митця і борця. Напевно, важко знайти рівноцінну їй постать.

Борис Петрович розповів, що тема Лесі Українки для нього особливо близька, бо їхні родини свого часу тісно між собою перепліталися: — Моя мама виросла в сірому будиночку в Колодяжному. А дідусь спілкувався з братом Лесі Миколою.

Голова облдержадміністрації повідомив, що 2011 рік на Волині оголошено Роком Лесі Українки. Адже саме зараз минає 140 років від дня її народження та 100 років з часу написання її найгеніальнішого твору «Лісова пісня». Борис Петрович пообіцяв посприяти у виданні творів Лесі Українки, які проілюстровані студентами Інституту мистецтв ВНУ.

— Хочемо озеро Нечимне при-



вести до того стану, який воно мало при житті поетеси, — про плани на найближче майбутнє розповів Борис Клімчук. — Є кошти для реставрації музею у Колодяжному. В Луцьку буде встановлено погруддя Олени Пчілки.

Також, як проінформувала голова облдержадміністрації, цього року пам'ятник нашій землячці постане в Азербайджані у Сумгаїті.

Після промови Борис Клімчук повідомив присутнім приемну новину. Обласним благодійним фондом «Рідна Волинь» спільно з Волинською обласною організацією Національної спілки письменників України в області заснована літературна премія імені Родина Косачів за книги для дітей. Цьогоріч її отримали Надія Гуменюк та Василь Слалчук.

Голова обласної ради Володимир Войтович поділився спогадами про навчання у тоді ще інституті ім. Лесі Українки та подарував для університету портрет поетеси, який намалювала студентка Інституту мистецтв Іванна Дацюк.

Вчений секретар Науково-

Сергій Романов презентував ювілейне видання творів Лесі Українки «Волинський скарб». Книжка складається з чотирьох розділів, ілюстрована рукописами поетеси. У ній зібрано твори, написані на Волині та про Волинь. Науковець подякував голові облдержадміністрації за підтримку у виданні цієї збірки.

Закінчилася урочиста академія літературно-мистецькою композицією, яку підготували студенти Інституту мистецтв. Опісля відбулося покладання квітів до пам'ятника Лесі Українці.

Також лучани мали можливість побачити балет «Лісова пісня» Донецького національного академічного театру опери та балету імені А.Б.Солов'яненка. Прем'єра цієї постановки пройшла у Дніпропетровську в рамках проекту «Схід і Захід разом» під патронатом дружини Президента.

А львівські артисти театру імені Івана Франка привезли до Луцька виставу «Голгофа» за драмами Лесі Українки «Одержима», «На полі крові» (режисер-постановник Ю.Розстальний).

Людмила ШИШКО

■ ФОТОЕКСПЕДИЦІЯ

«Лісові пісні» виповнилося сто років

Чи могла Леся Українка побувати у Скуліні, а отже, й на озері Нечимне взимку? — поцікавилися у відомого поета, дослідника творчості Лесі Українки, автора поеми «Нечимне» Віктора Лазарука та почили у відповідь категоричне «ні!» Адже польських зим поетеса воліла уникати, оскільки її здоров'я потребувало сонця та тепла. А ось місцеві мешканці не такі категоричні. Як доказ показують могили Ярмила Сидоровича Кубаха, в якого нібито закохалася поетеса. Заради кохання вона їздила у далекий Мінськ до Сергія Мержинського, то чому б не могла провідати і Скуліні? Адже Ярмил, за версією скулінівців, став праобразом Лукаша — головного персонажа «Лісові пісні», а в Мавці Леся зобразила саму себе. До речі, нащадки дядька Лева та його небожа Лукаша й досі живуть у Скуліні. З ними і знайомились учасники зимового фотопленеру «Скарби Волинського лісу-2011». Разом із телевізійниками й юними мандрівниками ту-



ристичного клубу «Ми» Волинська молодіжна громадська організація «Фотокіноклуб «Спалах-АРТ» досліджувала сільську місцевість, лісове урочище та засніжене зимове Нечимне. Митці зафотографували місце, де стояла хатка дядька Лева, правничий дуб, під яким любила спочивати Леся Українка, пошанували століття «Лісові пісні» стома різноколірними стрічками, які для цього зібрали вдячні лучани. Ними прикрасили приозерні берізки, ялинки, сосонки, калину.

■ КОНКУРС

У Луцьку визначили найкращий хоровий колектив України

Три дні у Луцьку тривав V Всеукраїнський конкурс хорового мистецтва імені Лесі Українки. У ньому взяло участь 16 колективів, понад 600 учасників із різних кутків України. А започатковано конкурс іще у 1990 році.

Переможцями цьогоріч стали студентський хор Інституту мистецтв Волинського національного університету ім. Лесі Українки під керівництвом заслуженого діяча мистецтв Василя Мойсіюка та

народний жіночий академічний хор імені Світлани Фоміних Миколаївського коледжу культури і мистецтв (диригент — Тетяна Островська). Гала-концерт розпочався молитовно і нею ж завершився. Глядачі почули найкращі, найвдаліші твори переможців. Це було неперевершене мистецьке дійство. Голова журі Леся Дичко висловила надію, що конкурс набуде статусу міжнародного та проводитиметься бодай раз на два роки.